

Ismo avasi ulko-oven. Samassa kissa vilahti nopeasti sisälle: "Sillä on hiiri suussaan". Tuula kiljaisi. Kissa vilisti makuukamarin ovesta sängyn alle ja hävisi silmistä. "En kyllä mene sänkyyn ennen kuin se löytyy". totesi Tuula. He etsivät kaikkialta; sängyn alta, peiton sisältä kaapin päältä mutta sitä vaan ei missään näkynyt enää. "Ennen ne kiipesivät verhoa pitkin ylös". Totesi Ismo ja Samassa Tuula levitti verhoa katsoakseen sieltä. "Siellähän se on!" Hän kiljaisi ja samalla kiskaisi verhoa sen verran että hiiri lensi kaaressa sängyn taakse. Ismo seisoj oviaukossa kuin maalivahti odottaisi pesäpallon tulevan. Hiiri viipelsi sängyn alta kohti ovea. Se meni hädissään Ismon jalkojen välistä ja keksi kiivetä lahjetta ylöspäin ja tietysti housun sisäpuolelta. Ismon katse revähti kauhusta auki ja hän kiskaisi vyön irti ja heitti sen kaaressa nurkkaan ja kiskaisi housut jalastaan niin että ne lensivät ilmaan jolloin hiirenkin tassut irtosivat housun punteista ja se lensi oikein korkealle. Tuula nauroi katketakseen. Kissa ilmestyikin siihen kuin tilauksesta sillä sekin oli seurannut koko näytöksen ajan mihin miten se kehittyy ja sieppasi ilmasta sen hiiren kiinni. Sekin osuus tuli hoidettua. Ismo juoksi ovelle, avasi sen ja kissa vilisti hiiri suussaan ulos. Ovi vetäistiin kiinni. Ismo läähätti kuin suurempikin homma olis tullut hoidettua. Tuulan naurulle ei tullut tullut loppua vielääkään.